

ENTOMOLOGISKA FÖRENINGENS SAMMANTRÄDE Å GRAND RESTAURANT NATIONAL

DEN 14 DECEMBER 1900.

Vid början af sammanträdet meddelade ordföranden, prof. AURIVILLIUS, att styrelsen till medlemmar af Föreningen invalt e. jägmästaren G. M. SCHOTTE från Halmstad och tandläkaren HJ. BÄCKSTRÖM i Stockholm, samt vidare att Föreningen förlorat sin hedersledamot af första klassen doktor OTTO STAUDINGER, som under sistlidne okt. månad afidit. Doktor STAUDINGERS vidsträckta resor, särskildt inom Skandinavien, de förnämsta af hans utgifna arbeten och hans exceptionella kännedom om den palæarktiska fjärrfaunan omnämndes af ordföranden.

I tur att afgå från sina befattningar enligt § 3 i Föreningens stadgar voro nu ordföranden prof. AURIVILLIUS, ledamoten i styrelsen direktör HOLMERZ och suppleanten därstädes landbruksinspektör LYTTEKENS. Alla omvaldes enhälligt. Till revisorer för 1901 utsågos apotekare H. ENELL och grosshandlare K. KNUTSON, till revisorssuppleant fotograf E. ROESLER och till klubbmästare konservator C. O. ROTH, alla likaledes enhälligt.

Till hedersledamot af första klassen efter doktor STAUDINGER valdes, på styrelsens förslag, lepidopterologen P. C. T. SNELLEN, Rotterdam.

Föredragen för aftonen inleddes med ett meddelande af prof. AURIVILLIUS om den synnerligen intresseväckande myran *Anergates atratulus*. Denna, som utgör en af våra två, mycket sällsynta, i egentlig mening »slafhållande» myror, hade prof. AURIVILLIUS i somras träffat och studerat på Singö i Roslagen. Hennes slafvar tillhöra vårt vanliga myrsläkte *Tetramorium*. Själva sakna de verkligt slafhållande myrorna arbetare. Honan af *Anergates* uppsväller liksom hos termiterna enormt efter befruktningen. Förut är denna myra inom Sverige träffad på Öland af lektor G. ADLERZ.

Härefter höll prof. AURIVILLIUS föredrag »om de genom svenska expeditionerna till Östgrönland, Beeren Island, Spetsbergen och Kung Carls land under de senaste tre åren hemförda insekterna, särskildt skalbaggar och fjärilar, samt om insekternas spridningssätt till dessa arktiska trakter». Förut voro blott 5 (möjligen 6) fjärilarter kända från förstnämnda land; nu hade antalet ökat till 14. En afhandling härom var färdig och kommer snart att föreligga i tryck, hvarför någon särskild redogörelse för föredraget här icke meddelas.

I sammanhang med detsamma yttrade sig byråchefen MEVES samt professorerna LAGERHEIM och LAMPA.

Undertecknad lämnade ett meddelande »om härjningar af bladlöss på åkerärter» under sistförflutna sommar vid Stegeborg och på flera andra ställen inom östligaste Östergötland. Den 28 augusti, då observationerna gjordes vid Stegeborg, voro ärterna på de fält, där angreppen skett, alldeles förtorkade, och blott ett eller annat torrt skal återstod af bladlössen, hvarför dessa ej hade kunnat till arten bestämmas. Än voro ärterna förstörda på hela åkrarna, än blott fläckvis. Man hade börjat iakttaga bladlössen och verkningarna af

dem omkring en månad före nyss nämnda dag. De angripna ärtstånden utvecklades visserligen i det närmaste till sin normala höjd, men baljorna kommo enligt regeln icke till utveckling. I det hela förorsakade bladlössen på östra Östergötlands ärtfält helt visst skador af tiotusentals kronors värde.

Med anslutning till detta meddelande refererade undertecknad i korthet en uppsats af W. G. JOHNSON ur »Proceedings of the 12:th ann. Meeting of the Association of economic Entomologists» om härjningar af bladlöss på ärter i östra delarna af Förenta Staterna och om sätten att motarbeta dessa härjningar. Sagda härjningar hade 1900, beräknats åstadkommit skador af omkring 11,400,000 kronors värde.

Prof. LAMPA omnämnde i sammanhang härmed, att ärtfält för några år sedan förstörts af bladlöss i Södertälje-trakten och att hafren 1887 på ett ställe i Dalarna lidit genom angrepp af samma insektgrupp. Undertecknad hade några år senare på ett annat ställe i samma provins iakttagit liknande skador på hafren. Vidare yttrade sig prof. AURIVILLIUS i sammanhang med här anförda referat.

Byråchefen J. MEVES redogjorde för sista sommarens åtgärder mot »Nunnan». Limning hade ej skett i starkt äggbelagda områden. Den hade haft till uppgift, dels att larver skulle dö af svält nedanför limringarna och utsvärmingen af fjärilar därigenom minskas, dels ock att de därstädes af svält lidande larverna skulle blifva mottagliga för toppsjukan och bidra till smittans spridning. Sannolikheten af att limningen i dessa afeenden haft åsyftad verkan hade bekräftats genom särskilda experiment.

De bakteriologiska undersökningarna till utrönande af nunnesjukdomens orsaker hade fortsatts af d:r QVENSEL. Docenten d:r BENGSSON hade under en stor del af sommaren på ort och ställe studerat Nunnan och än mer hennes insektparasiters lefnadsförhållanden.

Under den resa, som byråchefen MEVES på allmän bekostnad företagit i Tyskland, och hvarifrån han helt nyligen hemkommit, hade de i Sverige vidtagna åtgärderna mot Nunnan allmänt af fackmännen vunnit erkännande såsom för ändamålet synnerligen lämpliga.

Till slut meddelade prof. AURIVILLIUS, att kassör G. HOFGREN nu avslutat sitt tidsödande och mödosamma samt för vetenskapen och särskildt för k. Riksmuseum så värdefulla arbete med bestämmandet och ordnandet af dettas pyralidfjärilar. Å egna och å Ent. Föreningens vägnar frambar prof. AURIVILLIUS härför ett hjärtligt tack till kassör HOFGREN.

Från Riksmuseets entomologiska afdelning meddelade prof. AURIVILLIUS vidare, att en stor afrikansk spinnarefjäril (från Kongo), hvilken såsom puppa i kokong hemfördes i april 1899, nu i november utkläckts.

Med anledning af årsdagen af Ent. Föreningens stiftelse anlände och besvarades under sammanträdet hälsningstelegram från »Göteborgskretsen» och från kapten C. GRILL samt friherre FAB. BARNEKOW. Lyckönskningskrifvelse anlände också från konservator SPARRE SCHNEIDER i Tromsö.

Filip Trybom.